

Ficova vláda chce utnout praktiky veřejnoprávní televize, která dnes podporuje jen určité politické strany a názory

 radiouniversum.cz/simkovicova-martina-1d-ficova-vlada-chce-utnout-praktiky-verejnopravni-televize-ktera-dnes-podporuje-jen-urcite-politicke-strany-a-nazory

Martina Šimkovičová Díl 1/2

Text 8.5.2024 1 min Přehrát

#Politika

Slovenská vláda odsouhlasila ve středu 24. dubna nový zákon o veřejnoprávní televizi a rozhlasu. Namísto dosavadní veřejnoprávní instituce vznikne Slovenská televízia a rozhlas. Ředitele bude volit devítičlenná rada. Radu budou tvořit čtyři zástupci, které nominuje ministerstvo kultury. Zbýlých pět zvolí Národní rada. Slovenský premiér Robert Fico po středečním zasedání vlády řekl: „Televize a rozhlas objektivně nemohou být objektivní, protože jsou ve sporu s vládou Slovenské republiky. Je porušováno základní lidské právo občanů Slovenské republiky na to, aby měli k dispozici objektivní informace.“ Tento krok byl očekáván už několik měsíců, a například slovenská ministryně kultury Martina Šimkovičová už před časem prohlásila: „Není absolutně v pořádku, že ve veřejnoprávním médiu se cenzurují jisté názory. V tématech jako covid nebo Ukrajina se v mainstreamu dlouhodobě připouští jen jediný názor. Jakmile máte jiný názor, jste označováni za dezoláta, za šířitele bludů nebo za přívržence nějaké skupiny z východu.“ To řekla ministryně Šimkovičová a dodala, že cílem nového zákona je především posílit jeho veřejnoprávní charakter a zajistit dodržování plurality. Nejen o médiích si budu dnes povídat právě se slovenskou ministryní kultury Martinou Šimkovičovou.

Martina: Paní ministryně, jsem moc ráda, že jste si na nás udělala čas, a přijala nás tady u vás, na ministerstvu. Dobrý den. Děkuji.

Martina Šimkovičová: Dobrý den, i já jsem velice ráda. Bylo to lehce komplikované, ale přeci jen se nám to podařilo, a já jsem velmi ráda, že se to podařilo. A že mohu i vám, tedy v Čechách, říci, co se tady u nás na Slovensku děje. A pevně věřím, že v tomto rozhovoru se nám aspoň nějakou část podaří vysvětlit.

Martina: Jsem velmi ráda, že si tyto věci můžeme vyslechnout od vás, a porovnat s tím, jak je o Slovensku informováno z našich médií. Pojdme tedy na to. Téma, které vzbudilo na Slovensku před pár dny velký rozruch, to se mimochodem i u nás vzrušeně debatovalo všude. Jeden z titulků, který vám tady můžu uvést jenom tak pro ukázkou: „Slovenská vláda zrušila veřejnoprávní média a nahradila je novými“. Je to tak? Je ten titulek pravdivý?

Martina Šimkovičová: Záleží, kdo dal tento titulek, které to bylo medium. Zda to bylo „médiu veřejného mínění – mainstream,“ nebo zda to byla alternativní média. Protože média se začala rozdělovat. Je to úplně přirozené, protože „myšlenková média“ jako RTVS (Rozhlas a televize Slovenska), tak i Markíza a televize JOJ, anebo TA3 si jednoduše zvala jedno spektrum, anebo jim dávala častěji prostor. A obzvláště RTVS, dnes je to veřejnoprávní televize, a je to televize, která musí zachovat objektivnost, pluralitu. Musí přinášet názory jedné i druhé strany. Musí dávat prostor jedné i druhé straně. Je tu přece demokracie, a toto se tady nedělo.

A proto vznikly alternativní media, kterým se zvyšovala sledovanost. Diváci nebo posluchači byli najednou ve větším počtu. Co je úplně přirozené, protože ti lidé, kteří se... Nebo ti politici anebo ti, kteří chtěli být politiky, kteří se nedostali do těchto „myšlenkových médií“, tak měli jedinou šanci jít do alternativních medií. A alternativní média jednoduše začala konkurovat „médiím veřejného mínění“ – a to jim začalo vadit a začala nám dávat nálepky.

I já jsem z takového média. Tak jsme si řekli s kamarádem, že jdeme do toho, a začali jsme vysílat v době covidu. A oni nás začali nálepkovat nějakými dehonestujícími názvy: My jsme dezoláti, my

jsme fabulátoři, my jsme hoaxeři. My jsme fašisti, xenofobní, a už nevím, co ještě. Takovéto nálepky jsme dostávali a tyto přívlastky dostáváme do dnešní doby.

Ficova vláda chce rázně utnout praktiky veřejnoprávní televize, která podporuje je určité politické strany a názory

Martina: Paní ministryně, promiňte, že vás přerušuji. Vy teď vzpomínáte na dobu, kdy jste pracovala pro Slovan. Ale přece jenom má otázka zněla, zda to v době, kdy jste už ministryně, a slovenská vláda udělala určité kroky, tak, zda to tak je: Slovenská vláda zrušila veřejnoprávní média a nahradila je jinými, novými. Protože tady je úplně jedno, kdo to napsal, jestli média, jak vy říkáte, „média veřejného mínění“, anebo jiná. Prostě, je to tak? Nebo co se přesně stalo? Jak byste to vy charakterizovala?

Martina Šimkovičová: To je to, k čemu se vrátím. Tedy k úvodu. Tedy když jsem se ptala, kdo dal tento titulek, a od toho bychom se měly odrazit. V žádné případě to tak není. Když už mluvíme o veřejnoprávní televizi, tak veřejnoprávní televize musí zůstat veřejnoprávní. Nevím, jak to je u vás, v České televizi. Ale dostali jsme hned, jak jsme tento zákon vydali, tak od kolegů z České televize, tam je to asi také 50:50. Teď nevím jak procentuálně, ale někdo říká: „Super. Těšíme se. Držíme vám palce“. A ti druzí jdou v takovém šiku s těmi, kteří tady protestují. Slovensko potřebuje nový přístup k masmédiím, ale určitě to není to, co říká tento titulek, protože politický aktivismus je nyní takový moderní, a on se tak nějak zabydlel v těchto „médiích veřejného mínění“. A on deformuje Slovensko. Ti lidé poslouchají. Přijdou domů. Zapnou si televizi a poslouchají. A už se tam masíruje.

Martina: Co poslouchají? Poslouchají názory, nebo poslouchají informace? Protože vy jste řekla, že se lidé vlastně nedozvídají o určitých tématech žádné názory. Co se tedy dozvídají?

Martina Šimkovičová: No to je výborná otázka. Co se tedy dozvídají? Anebo jak to berou? Jsou to pro ně nějaké informace, které si nějak zpracují, a mají na tyto informace svůj vlastní názor. Tedy svůj vlastní úhel pohledu. Podle mě ti lidé, kteří už mají na svůj úhel pohledu, tak ti to nesledují. A raději tedy mají přístup k alternativním médiím. A už si říkají, že mají toho plné zuby. A nechtějí to ani sledovat, protože stále se tam masíruje a říká to samé.

My jsme měli nedávno takový program na RTVS „Slunko v síti,“ kde se měli ohodnotit a dostat ocenění umělci. Například paní herečka známá i v Česku, paní Božidara Turzonovová, hrála s panem Menšíkem, absolutní herecký skvost. Ta zůstala na okraji toho celého programu, nějak tak bokem. Celá relace byla zase zpolitizovaná. Nějaký takový ten ideologicky-politický aktivismus, který se tam prosazoval. Teď nevím tedy... Je to to nejdůležitější, co mají umělci dělat? Politický aktivismus? Anebo mají hrát v divadlech a přinášet zábavu lidem anebo nějaký umělecký zážitek?

Martina: Případně informace.

Martina Šimkovičová: A případně informace.

Martina: Paní ministryně Martino Šimkovičová, proto jste se rozhodli udělat takovýto rázný řez? Protože si myslím, že tomu musela předcházet asi velká příprava, a museli jste počítat s tím, že tady jste nepíchlí do vosího hnízda, ale zatnuli jste do něj sekyru. Co vás k tomu vedlo? Co jste si řekli na vládě? „Uděláme to“?

Martina Šimkovičová: Ono to bylo vlastně v programovém prohlášení vlády. To bylo avizované před volbami, a proto tedy lidé, kteří nás zvolili, tak jistým způsobem počítali s tím, že něco takového se bude dít. Mají toho už plné zuby. Já dostávám hromadu dopisů a námětů na to, proč to už není. Lidé chtějí všechno a rychle a okamžitě, ale to hned nejde. Jsme tady půl roku a děláme maximum, co se dá, a hlavně aby to bylo legislativně v pořádku. To,

že se bude připravovat nový zákon o RTVS, a teď to bude STVR, tak to bylo více jisté, protože to bylo zakotvené v programovém prohlášení vlády, a to se naplňuje touto formou. Ono když se takto něco stalo v rámci předcházejících vládní garnitur, že se změnila STV na RTVS, že zrušili ředitele, který tady byl – já jsem tu nezaznamenala nějaké protesty anebo politický aktivismus ve smyslu: „Co si to ti lidé dovolují, ti politici!“ Tehdy (v roce 2011) se de facto dělo téměř to samé. Ale dělo se to s takovým klidem. Nikdo nic neřešil.

Teď i náš premiér Fico upozorňuje na to, co jsem v samotném úvodě říkala, a musím to znovu konstatovat, že současná RTVS opravdu není objektivní. Ona nedává prostor jedné i druhé straně. Často se stalo, že za minulé vlády jednoduše nezvali do diskuse opoziční poslance. Proč asi? Tak chodili k nám do alternativních médií. Takže Slovenská televize musí patřit všem občanům. Nejen jednomu druhu anebo spektru občanů. Když si do nějaké publicistické relace pozvete pouze své soupeřníky a bude si tam povídat na téma, ve kterém si všichni libujete, a budete si přitakávat, co to dá tomu divákovi?

Do slovenské veřejnoprávní televize se má vrátit objektivita, aby byla televizí pro celou zemi, a všechny skupiny a proudy ve společnosti, a ne jen pro některé

Martina: Je to velmi tenká hranice, kde je veřejnoprávnost médií. Pořád se o tom diskutuje, zdali něco podobného vůbec může existovat, zejména když u vás už předchozí vláda zrušila koncesionářské poplatky, takže vlastně televize je závislá na tom, co jí půjde ze státního rozpočtu. A tak přemýšlím nad tím, jestli byste k podobnému kroku sáhli i v případě, že by televize a rozhlas byly stejně neobjektivní, jak jste před chvílí uvedla, ale ve váš prospěch.

Martina Šimkovičová: My toto v žádné případě nechceme. Proč bychom toto dělali? Vždyť prostor má mít jedna i druhá strana. Ať má prostor. Ale mohli jsme to udělat. Ale zkusme si jen tak představit, že co by se asi mohlo stát, když by Progresivní

Slovensko anebo SaS, která zrušila ty vámi vzpomínané koncesionářské poplatky, a tím pádem vzala velikou část peněz z televize, a ta televize se stala závislejší na státním rozpočtu, na státních penězích. A co bychom si asi tak mohli představit, kdyby SaS a Progresivní Slovensko byly ve vládě? Udělaly by to samé, co se stalo například v Polsku? Co tam udělal Donald Tusk, když tam vtrhli do televize a udělali v podstatě revoluci? Vždyť i jeho strana je liberální strana. Oni chtějí povolit homosexuálním párům, aby si adoptovaly děti. Ano. Mají velmi mnoho z toho programu společného, co chtějí v Polsku zavést – euro a tak dále. My, i když máme jiné názorové spektrum než „progresivci“, dali jsem ji prostor. Vždyť v meziresortním připomínkování bylo asi 37 připomínek. Z toho značná část právě ze strany Progresivního Slovenska, od KDH nebo od OL'aNO a my jsme je tam zařadili. Já dokážu diskutovat s každým, ale na nějaké normální úrovni.

Martina: My se do Polska určitě dostaneme, protože je dobré, že můžeme srovnávat, jakým způsobem jejich kroky přijala Evropská unie i veřejnost. Tomu se určitě ráda chci věnovat. Ale řekněte mi: Když bude situace taková, jakou jste ji ve svém zákonu nastínili, vy máte většinu, abyste zákon prosadili, a případně i prolomili veto hlavy státu, tak když tento nový zákon vstoupí v platnost, myslíte si, že skutečně bude vysílání televize a rozhlasu na Slovensku objektivnější?

Martina Šimkovičová: Já pevně věřím. Vždyť pro to to děláme, aby to tak bylo. Rada, kterou jste jmenovala, bude mít devět členů, z toho tedy čtyři členy volí ministerstvo kultury. Jednoho volí ministerstvo financí, protože nejsou koncesionářské poplatky a značná část podléhá finanční kontrole, a tu má na starosti ministerstvo financí. Proto volím já, jako ministerstvo kultury tři členy, protože je tam kompetenční zákon a v rámci kompetenčního zákona má právo ministerstvo kultury zasahovat do těchto záležitostí. No a potom je dalších pět členů, které si volí poslanci v parlamentě. Bude tam široké spektrum lidí. Oni budou z oblasti televizního

vysílání, rozhlasového vysílání. Potom tam budou z oblasti ekonomiky, z práva, z IT. Takže bude tam široké spektrum lidí, kteří mohou komunikovat. A další věc, o čem jste mluvila – bude tam dohlížet etická komise. Ta bude také složená z lidí z různého spektra a z lidí z celého Slovenska. Ne aby to zase bylo zaměřené pouze na lidi z Bratislavy. Takže celé Slovensko. A my chceme, aby to vysílání bylo objektivní. Aby to bylo zaměřené na všechny lidi na Slovensku.

Martina: A je to vlastně možné, když tuto devítičlennou radu budou volit politici? To znamená, že se vlastně nabízí efekt, že každá vláda, která zrovna bude u moci, si tam prostě navolí ty své, protože proč by si tam navolila někoho, zaplatila by si ho, a on bude vlastně štvát proti nim? Nebylo by lepší, kdybychom to přiznali, a řekli: „Ano, teď u moci je tato vláda a veřejnoprávní nebo státní televize bude informovat, bude prodloužená ruka současné vlády, a ta pak bude prodlouženou rukou té příští.“ Jestli vlastně tato snaha o veřejnoprávnost není ve své podstatě jenom hra.

Martina Šimkovičová: Tak celý život je hra, kdybychom vstoupili do této filozofické úrovně. Jistě. Vždyť vláda, která dostala důvěru občanů a kterou si zvolili, měla před tím, než si ji zvolili, nějaký předvolební program, a potom, když se tedy dostala k moci a sestavila se vláda, tak přijde program o vyhlášení vlády, která má na základě jednotlivých stran nějaké body, které potom máte plnit. A ti lidé, tedy ti vaši voliči, reagují na vaše kroky, které děláte, a vy de facto plníte to, proč si vás tam zvolili a proč vás vlastně platí. Tak ano. Do jisté míry určitě ano. Jistě, vždyť je to veřejnoprávní, státní televize ze státního rozpočtu, tak jistě, že má na to vliv vláda, která je v tom daném okamžiku u moci. Ale ne takovou formou, jak to dělali například v Polsku. To si myslím, že to bylo zvláštní nátlakovou formou.

Komisařka Jourová si vyslechla informace o tom, co chystá vláda na Slovensku, a nic nenamítala, ale pak najednou otočila

Martina: Tam do toho vtrhli poměrně razantně. Ale i o vás předseda nejsilnější opoziční strany Progresivné Slovensko Michal Šimečka řekl: „Vláda postupuje podle manuálu autokratů, podřídí si bezpečnostní složky, oslabit soudní moc a podmanit si média.“ Jak vnímáte tuto kritiku? Neobáváte se, že stejnou rétoriku povedou i orgány Evropské unie?

Martina Šimkovičová: Já jsem tady měla minulý týden paní Jourovou – ještě se k tomu dostaneme – ale co se týká pana Šimečka a těchto jeho slov: Oni se tak drží své rétoriky. Používají slova tohoto typu, která jste zmínila. A my s nimi stále diskutujeme. Přijali jsme je tady na ministerstvu, vyslechli jsme si jejich požadavky. A oni stále i přesto pokračují ve stejných intencích. Myslím si, že – a priori – kdybychom cokoliv udělali, tak vždy půjdou takovouto formou proti nám. To je na margo alternativních médií, z nichž jsem přišla sem na ministerstvo, kde jsme byli označováni, že jsme hoaxeři, neuznáváme vědu a tak dále. A vidíte, co se děje s covidem, a tak dále. Dnes jsme četla: AstraZeneca přiznala, že tam tedy mohly být nějaké trombózy. Takže ono se to postupně odkrývá, ale nevidím reakce těch lidí. Vidíme, že mladí lidé umírají. Sportovci. Srdeční problémy. Teď nevím, jak se toto nějak objevilo. Dobrá. V pořádku. Asi to byly...

Martina: Náhlý syndrom úmrtí dospělého. Tak jsme to pojmenovali.

Martina Šimkovičová: A mladí lidé. To je co? To je náhlý syndrom úmrtí mladých? Nevím. No, dobře. Takže my jsme všichni takto označováni. Tak oni nás budou nějak označovat. No, co mají jiného dělat. No tak v rámci toho svého vnímání nás označují tímto způsobem. Nevím, zda má vůbec nějaký význam to komentovat. Cokoliv bychom my udělali, řekli, tak budeme takto okomentováni. Takže vrátím se k té paní Jourové, která...

Martina: Víím, že jsem četla, že velmi stála o schůzku s vámi, takže ta schůzka se uskutečnila?

Martina Šimkovičová: Ta schůzka se uskutečnila tady u nás na ministerstvu. Bylo to, přesně si pamatuji, bylo to minulý týden ve čtvrtek, protože mám dosti nabitý program. A co jsme řešily? To byl evropský akt o svobodě médií, který se tedy schválil v europarlamentu, a platnost bude mít až příští rok v srpnu, tedy v roce 2025. My, protože jsme o krok napřed, tak my jsme tento evropský akt o svobodě médií už zapracovali do tohoto nového zákona o STVR. A v podstatě kvůli tomuto zákonu o STVR chtěla paní Jourová schůzku se mnou, a tak přijela i s kolegy a seděli jsme ve velké zasedačce. Já jsem ji tedy slušně přivítala. Také jsme se spolu vyfotily, i z toho je mediální výstup. Já jsem ji vyslechla, jaké má požadavky na mě. Tak se mě ptala na podobné otázky jako vy. Řešily jsme tento evropský akt o svobodě médií. Měla jsem s sebou dva legislativce. Ještě bych ráda řekla, že zákon o STVR prošel vládou jednohlasně. A před tím je legislativní rada vlády, kde bylo asi devět právníků, kteří řekli, že lepší zákon ještě nečetli, že je výborně připravený, a opět ho jednohlasně schválili. To jsme také řekli paní Jourové. A tento zákon by neměl být svým způsobem napadnutelný ani z Evropské unie. Ani co se týká našich legislativních norem. Protože všechno je v souladu s legislativou. A ona vlastně po celém tomto setkání – já jsem potom běžela, protože to bylo ve čtvrtek, protože je čas interpelací, a opoziční poslanci se potřebují ptát ministrů, tak jsem se s ní rozloučila – a kolegové mi potom řekli, že v podstatě odešla spokojená. Co bylo potom dál, nevím...

Martina: Takže změnila rétoriku? Protože byla poměrně razantní poté, co jste tento zákon schválili.

Martina Šimkovičová: Ano, ale byla celkem příjemná. Byla jsem upozorňovaná, že – pozor – že může být všelijaká, ale ten rozhovor – já si nemůžu stěžovat – ten rozhovor byl v příjemném... příjemné atmosféře, v příjemném duchu. Možná začátky byly trošku napnuté, ale potom se to tak uvolnilo, a byla to úplně normální diskuse na téma „Zákon o STVR“.

Martina: Ona byla poměrně spokojená.

Martina Šimkovičová: Ona byla srozuměná. My jsme jí řekli holá fakta, které jsou zakotveny v novém zákoně. A teď, když si tak vzpomínám, tak vlastně, protože o mně se píše každý den několik článků, že mám stát tak anebo tak, cokoliv řeknu, anebo jak jsem to myslela, anebo jak jsem nekompetentní. A tak dále. Ale vidíte, o tomto nebylo v podstatě napsáno nic. Oni většinou vytahují věci, které naše komunikační oddělení dá ven, a nevím tedy, zda z tohoto byly i nějaké mediální výstupy. Víím, že pouze jedna bývalá moderátorka z RTVS, která tam dělala, myslím, čtyři roky takovou relaci, do níž si zvala jen ženy – opět pouze z jednoho spektra – a dnes kandiduje do europarlamentu, tak napsala že Evropský parlament je proti zákonu o STVR. Což je vlastně lež – měla tam paní Jourovou. Já bych chtěla jít její cestou, tak okamžitě zareaguji. Ale na toto nemám ani čas. A ani se mi to nechce.

Některé televize udržují odlišný přístup k politikům podle toho, z jaké strany jsou – jedni jdou na výslech, druzí si přátelsky poklábosit

Martina: To jsem ráda, že to víím, protože já jsem se z našich médií, budu to ještě pro jistotu lustrvat lépe, ale dozvěděla také jenom o tom, že se s vámi sejít chce, nikoliv že jste se sešly, a třeba by snad byla dokonce i spokojená. Ale vysvětlete mi, jaká byla situace na Slovensku, nebo jaká je situace na Slovensku s médii. Já víím, jaká je v Česku, a zajímalo by mě, jestli vy chápete ten krok a rozumíte tomu, proč premiér Fico už loni po jmenování premiérem vlastně přestal komunikovat se čtyřmi dalšími médii, včetně nejsledovanější televize Markíza, protože je označil za nepřátelské. Znamená to, že vy, jakožto strana nebo koalice, která vyhrála volby, jste vlastně neměli oficiální kanál, kterým byste mohli komunikovat s veřejností?

Martina Šimkovičová: No, a právě proto chodili tito politici do alternativních médií. No celé ty politické rozhovory byly tak tendenční. Tam se skákalo do řeči. Ono, kdybychom se podívali do minulosti, ty rozhovory byly opravdu nepříjemné. To byl takzvaný „výslech,“ a když někdo začal něco říkat, tak okamžitě se skákalo do

řeči, okamžitě se poukazovalo. Ale ti, kteří tedy byli v intencích, ta ti měli lepší prostor na to, aby vyjádřili své myšlenky. Když vám budu stále skákat do řeči a přerušovat, co chcete říci, tak se vám ztratí nit', a možná řeknete něco úplně jiného. Vždyť i toto je celá psychologie.

Martina: Já, když jsem si povídala s opozičními politiky, tak oni mi říkali, že když jsou pozváni do třeba České televize, protože v rámci nějakých těch kvót musí, tak třeba s nimi řeší moderátor zásadně třeba jejich potíže, nebo takzvané potíže s financováním, zatímco těch ostatních politiků, kteří jsou koaliční, těch se ptají na program, na věcné otázky a podobně, zatímco... Televize sice plní kvóty, ale oni jsou grilováni, takže vy jste měli velmi podobný pocit?

Martina Šimkovičová: U nás na Slovensku je to podobné. Jinak pozdravuji české diváky i posluchače. Máme velmi mnoho pozitivních ohlasů právě z Čech, a drží nám palce. Já jsem moc ráda. Já konkrétně tedy, moje osoba, že reagují i na naše vysílání, ale s tím mým kolegou, a teď i koaličním poslancem, občas se ohlásíme našim příznivcům. Tak velmi hodně jich reaguje na nás z Čech. To mě velice těší.

Současný stav česko-slovenských vztahů je smutno-směšný. Bylo by to směšné, kdyby to nebylo tak smutné.

Martina: To jsem ráda, že máte vztahy stále přeshraniční, protože se zdá, že v poslední době, co se týká politických špiček, česko-slovenské vztahy jaksi zůstaly na bodu mrazu. Prožíváte to tady nějak?

Martina Šimkovičová: Vztahy s Čechy?

Martina: Ano. To, jakým způsobem funguje náš premiér s vaším premiérem.

Martina Šimkovičová: Tak některé momenty jsou až směšné, vtipné. To je ale smutně vtipné. Je to... Pro mě to je asi nepřilíš diplomatické. A tím, že jsme bývalé Československo, tak my máme stále k sobě blízko a já nemám pocit, že bychom byli cizinci. Takže

já, když jedu do Čech, tak jedu jako kdyby, ne že domů, ale v rámci. Vždyť jsem se narodila v Československu, že jedu jako kdyby v rámci mojí země. Já nemám pocit, že jedu někam do ciziny. Už jen to, že si rozumíme a... No, děti už nerozumí. Moje dcerka má deset let, ale česky rozumí, ale když její strýc jí něco řekne česky, tak oni už nerozumí. Tedy české děti nerozumí slovenské řeči a zase naopak. Takže...

Martina: Já na to mám větu: Smädná ľava olovrantovala na vankúši. A žádný Čech z mladší generace nerozumí ničemu.

Martina Šimkovičová: A čučoriedka.

Martina: To my známe.

Martina Šimkovičová: A cencúľ.

Martina: Rampouch?

Martina Šimkovičová: Ano.

Martina: Jdu si pro index. Paní ministryně, pojďme se ještě vrátit. Vy jste mi trochu utekla od těch oficiálních vztahů. Jak jsem říkala, jestli jste prostě byli smutní tady na vládě, jestli jste plakali, když náš premiér řekl, že se s vámi až tak moc kamarádit nebude, protože máte špatné názory. Jak to tady vlastně vaše vláda přijala?

Martina Šimkovičová: No, já jsem řekla, že to byl takový smutný vtip. Tak, co na to máme říci? Je to jeho vizitka. Je to jeho vnímání. Je to něco jeho osobního. Nevím. Já se dokážu bavit i s nepřítelem. Vždyť jich tady pod okny hopsalo celkem dost. Já se scházím s herci, protože moje dcera hraje v divadle. Takže já jsem prakticky v přímém kontaktu s herci anebo se zpěváky. Nebo s umělci, s tanečnicí. Ale to je asi ta velkorysost, diplomacie. Asi ji ten váš představitel nemá, anebo já nevím, proč to udělal. Anebo komu potřeboval dát najevo, že nás nechce. Nechce s námi komunikovat. No je to takové smutno-vtipné.

Martina: Uvidíme, jak se to bude vyvíjet. Vy jste řekla, že tady pod oknem poskakovalo mnoho lidí. Obáváte se, že kvůli situaci se slovenskou televizí budou třeba demonstrace proti tomuto zákonu?

Martina Šimkovičová: No, tím, že jsme demokratické seskupení, tak mají na to právo. A když relace, které mají být určené k umění, jsou svedené na politický aktivismus, tak v rámci RTVS jim dává prostor. Myslím si, že pan Machaj měl toto zastavit, třeba to, jak utnuli premiéra Fica na jedné tiskové konferenci, a překryli ho tiskovkou pana Šimečka. Tak toto jsou takové ty signály, že asi tady není něco v pořádku. Buď tedy skončí jedna tiskovka, a pak dám prostor druhé. No, oni se aktivizují i skrze tyto relace. A to je přesně to, že asi zapomněli, ti lidé, co se tady dělo tehdy, když tu byl například pan Krajcer, a já se zmínila o těch změnách s STVR na RTVS. Tehdy nikdo nehopsal, nikdo nestávkoval. Byla tady demokracie taková, jaká je tu i dnes, a nic se nedělo. A dnes se to děje. Tak proč asi? Kdo tomu velí, a kdo je takový hlavní velitel tohoto celého? No, někdo asi...

Už jen slepí a hluchí nevidí, jak se v Evropské unii používá dvojí metr, když porovnáme reakce na kroky nových vlád na Slovensku a v Polsku vůči médiím

Martina: Pojdme se tedy podívat do Polska, protože tam se odehrálo, já nevím, jestli můžu říct něco podobného. Odehrálo se tam něco podobného jako na Slovensku?

Martina Šimkovičová: Jak podobného? V jakém smyslu? Nikdo z nás nevtrhnul do televize a nikdo z nás tam...

Martina: Já tím myslím jenom různé způsoby cesty, ale stejný cíl. Opravte mě.

Martina Šimkovičová: No, nevím, zda to je ta správná cesta anebo ten... ale ani ten cíl není stejný. Protože tam ten cíl a záměr toho celého byl přesně ten, který nechceme mít. Kde se nacházíme právě teď, takže od toho se odrazíme. Že pan Tusk vlastně udělal to,

co by možná Progresívne Slovensko chtělo tady zachovat, a to, co tady nějak kontinuálně jde, ale nová vláda to chce jednoduše zastavit.

Martina: To znamená, vy to vnímáte v Polsku jednoznačně jako snahu ovládnout polskou televizi a rozhlas?

Martina Šimkovičová: Přesně to, co říká nyní pan Šimečka. Tak ten přístup tam má strana pana Donalda Tuska.

Martina: Já to tedy zopakuji, kdyby někteří z našich posluchačů... je to technicky vyloučené, ale přesto všechno: Polský ministr kultury Bartolomiej Sienkiewicz z Občanské platformy už vloni v prosinci odvolal šéfy státní polské televize, polského rozhlasu a státní tiskové agentury PAP, zároveň jmenoval nové dozorčí rady, které povolaly nové vedení těchto médií, to znamená poměrně velké zemětřesení, a hned týden poté polský ministr kultury rozhodl o likvidaci polské veřejnoprávní televize TVP, veřejnoprávního rozhlasu a státní tiskové agentury PAP. A já musím říct, že to bylo jako velké zemětřesení, opravdu. A já jsem hledala nějaké kritické lamentace ze strany třeba Evropské unie. Tak jsem se chtěla zeptat, jestli jste byla úspěšnější, jestli jste přece jenom našla nějakou poznámku.

Martina Šimkovičová: Ne. Nic. Zvláštní je, že to jim nepřekáží. Že to je v souladu se všemi pravidly. A to je ten dvojitý metr anebo kolikový metr? Stačí asi dvojitý. To je fakt úplně rozdílný úhel pohledu na tu věc a na to, co se děje teď u nás na Slovensku.

Martina: Já se tedy vrátím v čase ještě zpět, protože když na začátku ledna roku 2016 vláda strany Právo a spravedlnost dva měsíce po vítězství ve volbách tehdy schválila zákon, který polskou televizi a rozhlas dostal pod větší kontrolu parlamentu, což znamená v podstatě, asi řekla bych, trochu vaše cesta. Objevovaly se i v našich médiích běžně titulky „návrat k totalitě“, psalo se o porušování demokratických principů v Polsku, a teď je opravdu ticho, které „řve“. A Donald Tusk má naprosto volné ruce ve svých

razantních reformách. Řekněte mi, jak si to vysvětlujete, a je vám to třeba líto? Nebo štve vás to tady? Je to opravdu, to si myslím, že si jako moderátor mohu dovolit, tady je markantní dvojí metr?

Martina Šimkovičová: To je to, o čem jsem mluvila. Toto asi už jen nevidí slepí a bezdušší. Ale když si vezmeme například Maďarsko. Vidíte, co se tam děje. Tam Viktor Orbán má vysloveně prorodinnou politiku, pronárodní politiku. A on sám říká, že tato shnilá, prozápadní, liberální, progresivní politika, ideologie je na ústupu. Protože ta způsobila obrovský chaos, bordel, nepořádek, psychologické problémy. Máme tady válku. Včera jsme viděla nějaké video, jak naháněli mladé ukrajinské chlapce do války. Tak si řekněme otevřeně – hnali je na jistou smrt. A do toho jsou kroky Donalda Tuska, a zůstane to... je to v pořádku. Takže tento dvojitý metr tady jednoznačně je. A asi by se měla i Evropská unie nad tím zamyslet, zda je toto v pořádku.

Vždyť i naši progresivní politici, kteří jsou v europarlamentu, tak oni jdou v podstatě proti nám. Proti této vládě. Teď budeme mít volby do EU, uvidíme, jak dopadnou. Průzkumy hodně nahrávají progresivcům. No uvidíme, bude to veliké překvapení. My jsme takoví dost zlomoví teď v tomto. Měli jsme volby prezidenta, teď budou volby do Evropského parlamentu. Uvidíme, co se bude dít, a jak to ovlivní dění na Slovensku. Ale současní politici v europarlamentu jdou tedy dost proti této vládě.

Slovenská veřejnoprávní televize je nejdůvěryhodnější médium v zemi, ovšem s důvěrou jen kolem 27 procent

Martina: Paní ministryně, po vašem schválení zákona o slovenské televizi a rozhlasu zveřejnili tamní zaměstnanci video, ve kterém nesouhlasí s tímto zákonem. Mnohdy to byli vlastně vaši asi i bývalí kolegové. Dvanáct set zaměstnanců podepsalo, že nesouhlasí s těmi změnami, a doplnili to textem: „Nechceme dělat politiku,

chceme pouze každý den jít do práce, kterou milujeme, a dělat ji nejlépe, jak umíme, bez strachu, výčitek a kompromisů.“ Jak to na vás působilo?

Martina Šimkovičová: Já s nimi absolutně souhlasím. Já s tímto, co oni řekli, souhlasím – a přesně někdo takto zůstane a někdo do té práce chodí.

Martina: A dělají to tak?

Martina Šimkovičová: No, a to je otázka. To zase souvisí s tou předcházející otázkou, že je tady dvojitá metr. A jak to celé vnímáme. Lidé chtějí takhle pracovat a chtějí do práce, to si přejeme asi všichni, abychom takto chodili do práce, i sem na tento úřad bych přesně tak chtěla chodit do práce. A možná bych měla i lepší výkony, ale stále dostáváte nějaké bodnutí zezadu, z boku, které ani nečekáte. Takže děkujeme, že toto tito zaměstnanci napsali, a takhle by to mělo být i nadále. Ale zda to bylo doposud tak, tak to opravdu nevím.

Martina: Nevíte, nebo víte?

Martina Šimkovičová: Nevím. To musí vědět oni, jak to vnímali.

Martina: A jak to vnímáte vy? Protože asi ta opatření jste dělali proto, že...

Martina Šimkovičová: Nevím. Tam to musíme brát asi individuálně. Ale jestli to oni berou jako nějaký balík, tak já vám říkám to, jak to vnímám v tom širším měřítku. To bych asi opakovala, ale to už jsem říkala. Ale jak to berou oni? Vždyť toto, z čeho vcházejí, oni mají krásné, takové ty poetické řeči. Vždyť ano, ať to tak je. Ať přesně to tak je, jako to oni říkají. Tak by to mělo být. Ale zda to tak ve skutečnosti je? Já nevím. Jinak se říká o... Anebo oni argumentují těmito krásnými řečmi, které musíme brát pozitivně, protože nic negativního tam není, a musíte s tím souhlasit. Jenže to je takové to tendenční kňourání, protože s tím nemůžete nesouhlasit. Oni ještě

argumentují tím, že RTVS je nejdůvěryhodnější médium na Slovensku, a tedy proč my, jako vláda, budeme rušit toto médium. Ve skutečnosti má důvěru 27 % občanů. A já se ptám těch, kteří mají tyto krásné pozitivní řeči, zda toto jim stačí. 27 %.

Martina: Podle mediálních expertů na Slovensku nejde vůbec o špatnou vizitku, ale spíš o nedůvěru v média jako celek, protože na Slovensku je právě těch 26, 27 % dlouhodobě prý nejvyšší ze všech sledovaných televizí. Co teď s tím?

Martina Šimkovičová: No, a tedy v takovém tom celém žebříčku je to stále žalostně, ale fakt žalostně málo. Další věc je, když už ji tedy tak chrání i pan ředitel i vedení RTVS, které tedy my chceme zrušit, tak je potřeba se podívat na to, jak vedl pan Machaj tuto televizi. Ve FinStat si můžete najít, že v podstatě za desetiletí je poprvé v mínusu 2,33 miliónů euro. To doposud nebylo. S panem ředitelem Machajem jsem se setkala jako s jedním z prvních lidí tady na ministerstvu kultury, řešili jsem RTVS, a můj první požadavek na něj byl, aby mi přinesl externí smlouvy, se kterými RTVS pracuje. Protože interní zaměstnanci nedosahují na externí platy lidí, kteří tam vyrábějí nějaký konkrétní program. Například o vaření. A oni stále vaří, to jsou tak drahé produkce, že se ptám, zda to má nějaký význam. Do dnešního dne, to už je více jak půl roku, jsem tyto externí smlouvy nedostala. Samozřejmě, že ekonomický audit ukáže konkrétní čísla, a to hospodaření RTVS. A jsem na ně velmi zvědavá, ale já se ptám, proč mi je do dnešního dne nedodal? Co tam si je?

Všechny příspěvky s Martina Šimkovičová

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.